CAMPIONATUL ARGENTINEI —

UN ADEVĂRAT MARATON FOTBALISTIC

Titlul de campioană națională a revenit în mod surprinzător — după cum se știe — unui outsider, **Velez Sarsfield**. Celebrele teamuri **Independiente, Estudiantes, Racing Buenos Aires, Boca Juniors** și **River Plata** au fost nevoite să încline steagul în fața impetuozității noii campioane.

Începînd de anul trecut, campionatul argentinian se dispută după o formulă care înglobează toate cluburile profesioniste și semiprofesioniste din țară. În fază inițială, campionatul cuprinde 5 zone sau serii : zona metropolitană, care include 12 echipe profesioniste din provincia și orașul Buenos Aires, și 4 zone provinciale a cîte 8—10 echipe. Primele 6 clasate din „**campeonato metropolitan**" se întîlnesc apoi într-un turneu final cu capii de serii provinciale. Echipele clasate pe primele 3 locuri ale acestui turneu își dispută apoi între ele titlul.

După cum se vede, o formulă destul de complicată, cu multe întîlniri. Anul trecut, de pildă, **Estudiantes** a terminat pe primul loc campionatul metropolitan, dar titlul de campioană a Argentinei a revenit echipei **San Lorenzo de Almagro**, cîștigătoarea turneului final al „celor 3". **Estudiantes**, ocupînd locul secund în finala celor 3, a cîștigat dreptul de a participa la „Cupa campionilor Americii de Sud" (la care sînt admise primele 2 clasate din fiecare țară), a cîștigat „Cupa AMSUD" și a jucat apoi finala intercontinentală cu Manchester United, devenind campioană mondială întercluburi, fără să fie... campioană a țării sale !

În finala ediției 1968, Velez Sarsfield — deși din formația sa nu face parte nici un titular al reprezentativei argentiniene — s-a impus datorită omogenității, puterii de luptă și tinereții jucătorilor săi, a căror medie de vîrstă nu depășește 24 de ani. Velez a utilizat următoarea formație de bază : **Mart — Dalmao, Avalos, Canosa, Mereque — Gallo, Osvaldo Fernandez, Mario Rodriguez — Rios** (Canevari), **Willington, Carone**. Peste valoarea celorlalți coechipieri a evoluat atacantul central **Daniel Willington**, în vîrstă de 26 de ani, originar din Santa Fe — supranumit „**Cordobes**"

Purtînd pe față „amintirile" duelurilor sale cu apărătorii din campionatul argentinian, înaintașul clubului River Plata, **Carlos Rodriguez**, reușește să înscrie în partida cu Velez, marea performeră a campionatului Argentinei

pentru dezinvoltura cu care-i „execută" pe apărătorii adverși. Fin tehnician, **Willington** (1,82 m și 77 kg), dotat cu șut precis și excelent simț al porții, este un autentic „goleador", autor a 21 goluri în campionat. El se anunță un pretendent serios la tricoul lui **Luis Artime** în echipa națională.

River Plata (finalista ediției 1960 a „Cupei AMSUD", cîștigată de Penarol Montevideo) — cea mai populară echipă în pampas — a revenit pe primul plan după o perioadă de declin. Din echipa sa fac parte cunoscuții internaționali **Onega, Solari, Cubilla, Sarnari, Layaza, Sainz**. Mari decepții a provocat înfocaților săi suporteri Boca Juniors (vicecampioană a Americii de Sud în 1963). Adevărată constelație de internaționali ca **Roma, Marzolini, Rattin, Alberto Rojas, Gonzales, Simeone** — prezenți la turneul final C.M. din Anglia, Boca Juniors s-a comportat mediocru în campionat. Sub valoarea jucătorilor de care dispune (**Perfumo, Maschio, Basile, Cardenas**) s-a prezentat în campionat și Racing, învingătoarea Celticului în finala ediției 1967 a Cupei intercontinentale.

Cluburile argentiniene își pun, însă, îndreptățite speranțe în întrecerile viitoare internaționale pe care le consideră drept ocazie prielnică de întărire a prestigiului soccerului autohton, care se pregătește pentru marea bătălie a campionatului mondial din 1970.

Ing. OCTAV CAPRIȚA

● Ediția a treia a meciului **Maroc — Senegal**, contînd pentru eliminatoriile C.M., grupa africană, se va disputa în ziua de 9 februarie, pe teren neutru, la Las Palmas. În primele două întîlniri jucate la Casablanca și respectiv Dakar, fiecare echipă cîștigase la un punct diferență.

● Una dintre camerele unui cunoscut spital din Londra, găzduiește în prezent trei „oaspeți" de seamă, toți trei, jucători ai echipei Tottenham: **Martin Chivers** (menisc), **John Collins** (ruptura tendonului lui Achille) și **Jimmy Kinnear** (dublă fractură a piciorului drept). Cum în ultimul timp în camera respectivă au locuit mai mulți jucători accidentați ai cunoscutei echipe londoneze, se vorbește că de acum înainte ea să poarte numele „**Tottenham's room**".

● În luna iunie a acestui an, clubul maghiar **Ferencvaros** își va sărbători 70 de ani de existență. Pe stadionul **Nepsport** va avea loc o mare festivitate la care au anunțat că-și vor da contribuția circa 250 artiști, dansatori, compozitori, cîntăreți etc. Cu această ocazie, Ferencvaros va susține un meci festiv cu una din echipele Benfica, Real Madrid sau A. C. Milan.

CUPA CHALLENGE — U.E.F.A. (TINERET)

IUGOSLAVIA ÎȘI VA APĂRA TROFEUL ÎN FAȚA SPANIEI

„Cupa challenge-U.E.F.A.", rezervată reprezentativelor naționale de tineret, a ajuns la a 6-a ediție. Organizată, cum se știe, după o formulă uzitată la box (deținătorului trofeului i se fixează prin tragere la sorți un challenger, în fața căruia trebuie să și-l apere pînă la un termen limită), această competiție — în forma arătată — este experimentală și s-ar putea, cu timpul, să se transforme într-un campionat european de tineret.

Pînă atunci însă, ea va continua să se desfășoare după sistemul adoptat de U.E.F.A. Acest for a procedat zilele trecute la stabilirea prin sorți, dintre echipele înscrise, a adversarului Iugoslaviei, actuala deținătoare a Cupei. Cum se știe, echipa iugoslavă a reușit să smulgă din mîinile fotbaliștilor bulgari trofeul pe care reușiseră să-l păstreze după patru meciuri : 3—2 cu *R. D. Germană*, 6—0 cu *Finlanda*, 2—1 cu *Cehoslovacia* și 3—1 cu *Olanda*. A cincea oară însă, n-au mai reeditat succesul : reprezentativa iugoslavă i-a învins la *Russe* (deținătoarea joacă pe teren propriu) cu 2—1. La rîndul ei, formația *Iugoslaviei* va trebui să apere Cupa în fața *Spaniei*, echipă pe care au desemnat-o sorții. Meciul trebuie disputat pînă la mijlocul lunii aprilie. După acest al șaselea joc, se va proceda din nou la o tragere la sorți, pentru fixarea viitorului challenger.

SIR MATT BUSBY — MANAGER GENERAL

O știre laconică a produs senzație în ziarele de specialitate din Europa : Matt Busby, aflat în pragul celui de al 60-lea an și după o muncă de 24 de ani consacrată lui Manchester United, se va retrage la sfîrșitul actualului sezon. Unele ziare afirmă că este vorba de o retragere definitivă din activitate ; altele — și aceasta pare să fie realitatea — susțin că sir Matt Busby *va continua să rămînă la conducerea tehnică a clubului. De altfel, o telegramă de la Londra anunță că conducerea clubului a acceptat cererea lui* Busby *de a fi desărcinat de funcția de manager și l-a numit manager general. Ceea ce înseamnă că echipa va continua să se bucure de sfaturile lui prețioase.*

Cine va fi succesorul lui Busby ? *Circulă mai multe nume :* Mc Guinnes, *actualul antrenor al echipei de tineret a Angliei,* Brian Clough *(Derby),* Ron Greenwood *(West Ham) și chiar* Jock Stein *(Celtic). De Jimmy Murphy, „mîna dreaptă" a lui* Matt, *nu poate fi vorba pentru că la rîndul lui, Murphy a declarat că nici el nu mai poate continua munca practică.*

Bobby Charlton — așa cum arăta în 1960

Cînd Jimmy Murphy *a plecat în Anglia,* Matt Busby *i-a șoptit :* „Ține-te bine, Jimmy, pînă ce o să mă întorc și eu".

Murphy, *prietenul său devotat, i-a promis acest lucru și s-a ținut de cuvînt. A alcătuit în jurul lui* Gregg *și* Foulkes *o echipă nouă. La început era un „unsprece" șubred. Tinerii din echipa de rezerve și din echipa a treia luptau, însă, ca niște lei, iar publicul, oriunde ar fi jucat ei, îi încuraja frenetic. Cu timpul, au revenit în echipă* Denis Viollet *și* Albert Scanon, *care se întorseseră acasă complet vindecați. Le mai lipsea* Bobby Charlton. *Mezinul echipei „Busby Babies" scăpase destul de bine. Șocul și sperietura, însă, le mai resimțea încă. Îndată ce i s-a dat drumul din spital,* Bobby *a fost trimis de* Murphy *la părinții săi care locuiau în* Ashington. *Trebuia să stea cîtva timp acolo, ca să-și revină. „Rămîi acasă cît vrei. Pînă ce n-ai să te simți complet restabilit, să nu vii !" — îi spuse, la plecare,* Murphy. *În ziua meciului de Cupă dintre* Manchester United *și* Sheffield Wednesday, *luă trenul și plecă la Manchester. Dorea să vadă meciul. Acest fapt constituia și un examen pentru el : va reuși să-și regăsească echilibrul sufletesc ? Testul a fost excepțional. Între suporterii gălăgioși ai lui United, s-a simțit ca un nou născut. După două zile se prezentă la antrenamente. „Sînt în regulă" — spuse el lui* Jimmy Murphy.

RECLADIREA ECHIPEI

Între timp, Murphy *își întări echipa. Căutase timp îndelungat. Avea neapărată nevoie de un om experimentat în linia de atac ; îl găsi în persoana internaționalului* Ernye Taylor, *mijlocașul dreapta de la* Blackpool. Taylor *avea un fizic nu prea dezvoltat, dar era un adevărat artist în conducerea balonului. Poseda în arsenalul său o mie de arme și de fiecare dată găsea posibilitatea ca să-și pună în poziție favorabilă de șut, coechipierii.*

Alături de Ernye Taylor, *creștea ca o mare „stea"* Bobby Charlton. Bobby *făcea parte din vechea familie fotbalistică a echipei* Milburns, *care a dat fotbalului britanic o serie de jucători de talie internațională. În anul 1956, cînd nu împlinise încă 19 ani,* Bobby *a debutat în echipa întîi împotriva echipei* Charlton Athletic, *dar nu a spus că are glezna dreaptă umflată. Jocul „i-a mers", însă, mai bine decît se aștepta. De două ori reuși să „împingă" cu șpițul sting balonul în poarta londonezilor și de bucurie nici nu mai simțea durerile. Bucuria sa, însă, n-a fost de lungă durată. Debutul său a fost promițător, dar n-a fost introdus, așa cum spera, în lotul de bază din liga I. Rămăsese rezervă și juca numai ocazional. Trebuia să se mulțumească cu rolul de „manta de vreme rea". Între timp,* Jimmy Murphy *îl mai achiziționă pe* Stan Crowther *de la Aston Villa, a cărui rutină trebuia să consolideze apărarea.*

Adversară în Cupă a lui Manchester United *era* West Bromwich Albion, *una dintre cele mai periculoase echipe. Totuși, „dracii roșii" din Manchester au reușit să țină în șah pe „sturzi" pe propriul lor teren, scoțînd pînă la urmă un rezultat de egalitate : 2—2.* Ernye Taylor *a preluat „regia spectacolului", înscriind primul gol și fiind coautorul celui de-al doilea. Și* Bobby Charlton, *care fusese chemat din nou în prima echipă, a înregistrat un succes unic. Nu mai era de recunoscut față de trecut.*

Rejucarea meciului de Cupă în fața a 60.000 de suporteri ai lui United, a fost dramatică. Aveai impresia că „sturzii" vor să-i sufoce pe cei din Manchester, alergîndu-i pe tot terenul. Atacau neîntrerupt, înghesuind apărarea lui Manchester. Era un miracol că în penultimul minut de joc scorul se menținuse 0—0. În acel moment, Ernye Taylor *pasă balonul lui* Bobby Charlton. *Acesta a făcut un adevărat slalom, fentă patru jucători adverși, pasă balonul lui* Colin Webster, *care, din volé, trimise balonul în poartă sub bara transversală.*

Pe „Old Trafford", bucuria nu mai cunoștea margini.

„BABIES", ÎN FINALA CUPEI !

Și în semifinala Cupei Angliei, în care Manchester s-a calificat prin această victorie senzațională, a trebuit să lupte tot 180 de minute. De data aceasta, sorții i-au desemnat ca adversară echipa londoneză F.C. Fulham. *Primul meci se termină cu scorul de 2—2.*

Partida revanșă, disputată pe terenul echipei Arsenal *din* Highbury, *a fost bogată în goluri,* Tony Macedo *a avut o zi „neagră", scăpînd goluri pe care altădată le-ar fi prins cu ochii închiși. Meciul se termină cu scorul de 5—3, ceea ce constituia un rezultat neobișnuit pentru semifinala Cupei Angliei. Întreaga lume sportivă admira pe* Manchester United *pentru această performanță. Cu trei luni în urmă, pe* Old Trafford, *viitorul se prezenta în culori sumbre, iar acum, echipa de fotbal se calificase în finala Cupei Angliei. Era, pur și simplu, de necrezut. În istoria de peste o sută de ani a fotbalului englez n-a fost înregistrat un alt caz, în care o echipă să se redreseze atît de repede.*

ÎNTREAGA ANGLIE SUSȚINE PE „DRACII ROȘII"

La 4 mai 1958, în ziua finalei Cupei Angliei, întreaga țară era alături de „dracii roșii" din Old Trafford. *Toți doreau ca victoria să revină unsprezecelui curajos al lui* Manchester United, *care se ridicase din propria-i cenușă ca pasărea* Phoenix. *Victoria, însă, cu 2—0, a revenit echipei adverse,* Bolton Wanderers. Bobby Charlton *a luptat ca un leu, dar echipa nu și-a găsit ritmul său obișnuit de joc.*

Matt Busby *a fost și el printre spectatori. Cînd meciul a luat sfîrșit, el s-a ridicat încet, sprijinindu-se în baston și de brațul însoțitorului său, medicul șef al spitalului din* München, dr. Maurer, *și i-a aplaudat pe „trotteri" în timp ce se îndreptau spre loja regală ca să primească Cupa Angliei.*

Busby *încă nu-și revenise, dar greul trecuse. De la întoarcerea sa la* Manchester, *prindea noi puteri.*

„Cînd am revenit din nou pe Old Trafford *și am privit terenul pustiu" — se destăinuia mai tîrziu unui prieten — îmi simțeam sufletul pustiu. Fără să-mi dau seama, am simțit cum îmi curgeau lacrimile pe obraz. Plînsul m-a ușurat ; mă simțeam liniștit. Poate că mi-am dat seama că am găsit din nou voința de a trăi, pe care o pierdusem în camera de reanimare de la* München. Cred că atunci am pus piciorul pe prima treaptă a unei *vieți noi".*

Prietenul său credincios, Jimmy Murphy, *l-a mai înlocuit pe* Matt Busby *în săptămînile următoare, cînd „dracii roșii" au fost eliminați din „Cupa campionilor europeni" de A.C. Milan.*

Abia în toamna anului 1958 „șeful" preluă din nou conducerea echipei. În timpul absenței sale îndelungate s-a convins că mai are de îndeplinit o sarcină : să urce echipa pe noi culmi.

„Acum mi-am dat seama că am fost un laș la spitalul din München, cînd doream să mor cît mai repede. Aveam o obligație. Trebuia să reconstruiesc pe Old Trafford ceea ce ridicasem odată. Trebuia să ridic echipa Manchester United pe noi culmi. Acest lucru îl datoram morților din München". *Mai tîrziu, la toate acestea,* Matt *a mai adăugat :* „Toată admirația pentru ceea ce a reușit Jimmy cu o echipă zdrobită. Știam însă că trebuie să aleg alte căi. Aveam mulți tineri talentați care justificau speranțele. Trebuia însă să treacă ani ca să ajungă la maturitate. Puteam să aștept atîta timp ? Despre toate acestea, vorbeam de multe ori cu Jimmy, cu Harold Hardman, vechiul nostru președinte, și cu Louis Edwars, care atunci fusese cooptat în conducerea clubului și era un om de acțiune. Toți erau de aceeași părere cu mine. Nu trebuia pierdut nici un minut. Trebuia să luăm carnetul de cecuri și să căutăm întăriri".

„ȚINE-TE BINE, MATT !" — ȘI BUSBY S-A ȚINUT !

Primul achiziționat de Matt Busby *a fost* Albert Quixall. *S-a plătit pentru el o sumă enormă :* Sheffield *a cerut 45.000 lire, o sumă record. Cînd* Busby *l-a întrebat pe prietenul său* Eric Taylor, *antrenorul de atunci al „bufnițelor" (cum li se spunea celor de la* Sheffield) *ce sumă pretinde pentru transferul lui* Quixall, acesta i-a spus :

„Ține-te bine, Matt ! Sub 45.000 nu-i dăm !"

„Acum, trebuie să te ții tu bine" — rise Matt. Îți plătim cele 45.000 lire".

Această achiziție făcu mare vîlvă. Pînă atunci, plafonul maxim de transfer al unui jucător fusese de 35.000 lire.

Matt Busby, *însă, știa și de data aceasta ce face.* Quixall, *care l-a înlocuit pe* Ernye Taylor, *„amortiză" repede „investiția". Cu tripleta* Bobby Charlton, Denis Viollet *și* Albert Quixall, Manchester *a ocupat, în ediția următoare, locul secund în campionat. Totuși,* Busby *nu era mulțumit pe deplin. În echipă mai existau puncte nevralgice care trebuiau eliminate și* Matt Busby *a mai făcut achiziții : pe* Setters *(West Bromwich Albion) care își cîștigase renumele de jucător dur și ambițios ; pe* Dunne *(Shelbourne) mic, dar dîrz fundaș, și, în sfîrșit, pe* Noel Cantwell *(West Ham United) care, deși fundaș de înaltă clasă, știa să joace și în atac, în echipa națională a Irlandei.*

CEL MAI FERICIT OM DIN LUME (V)

FRAGMENTE DIN VIAȚA ANTRENORULUI MATT BUSBY

Manchester United juca un rol de frunte în campionatul englez, căuta să se claseze și în competițiile europene, totuși, nu reușea să fie „vioara întîi". Ba, o dată, „dracii roșii" erau cît pe ce să retrogradeze din prima ligă. Numai victoria la limită asupra echipei rivale din același oraș, Manchester City, *în ultima etapă a campionatului, l-a scăpat de la retrogradare.*

Matt Busby *știa unde nu merg lucrurile bine. Avea o apărare bună, solidă, care știa să-și facă jocul, avea cîțiva atacanți buni, mobili, însă nu avea jucători care să finalizeze.*

Matt Busby *se gîndea la conaționalul său,* Denis Law *(în acea perioadă la echipa italiană F.C. Torino), pe care îl văzuse pentru prima oară în noiembrie 1956, la meciul de juniori* Huddersfield — Manchester United. *După terminarea partidei,* Busby *se apropie de* Law *și după ce îl bătu prietenește pe umeri și-l lăudă, îi spuse :* „Ai jucat bine, însă ai acționat prea retras. Dacă ai fi venit la atac, echipa voastră ar fi cîștigat".

Busby *știa că va veni o zi cînd îl va avea în echipa sa. Și ea sosi în vara anului 1962, pe timpul cînd juca, încîntat, în Italia. Aici, însă, banii care îi cîștiga, au avut o influență negativă asupra comportării sale. Făcea tot felul de trăsnăi datorită cărora, cu timpul, a pierdut simpatia opiniei publice din Torino. Cu prilejul unei escapade nocturne, a provocat un accident de automobil, fapt care a pus capăt răbdării torinezilor. Conducerea clubului a căutat să scape de el, mai ales că influența în rău și pe cellalți jucători. Într-una din zile,* Busby, *a fost chemat la telefon de același om care tratase transferul lui* Law *în Italia :*

„Vă mai interesează Denis Law ?" *îi întrebă acesta. Îl puteți avea. Conducerea clubului* Torino *vrea să scape de el".*

A doua zi după discuția avută, se afla în avion, zburînd spre Italia. Cînd s-a întors, totul era aranjat. Cu suma de 115.000 lire sterline a obținut pe jucătorul pe care îl căutase ani îndelungați.

Traducere de V. BENKOVSKI

(După revista „Gol" — Praga)

— VA URMA —